

PJESNOSBRANJE

SLOVINSKO

DUBRAVKA

PRIKAſAGNE

SPJEVANO

PO GOSPARU

GIVU FR. GUNDULICHJA

PRIKAſANO

ù Dubrovniku

GODISCTA MDCXXVIII.

U DUBROVNIKU,

PO PET. FRANU MARTECCHINI SLOVOTJESCTITEGLJU.

1837.

SLOVANSKÁ
KNIHOVNA
V PRAZE

Dubravka

Prikasa

U TRI CIGNIENJA.

I M E N A

KOJA ULAſE U OVO PRIKAſAGNE.

RADMIO.
PASTIRA *Skupp.*
RIBBAR.
MILJENKO.
GLJUBIMIR.
DUBRAVKA.
VILAA *Skupp.*
DIVJAK *Satir.*
ſAGORKO.
GLJUBDRAG.
JELJENKA *Satiriza.*
BARSCTANKO.
TRATORKO.
VUK, *Satir.*
STOJNA.
PELINKA.
PASTJERICHI *mali, ù svè pet.*
GLASNIK.
PASTIRA *Skupp.*
REDOVNIK.

CIGNENJE PARVO.

SKAſAGNE PARVO.

Skupp PASTIRAA, *i* RADMIO.

Sku. Objavi, Danize, jasni ſrâk, objavi,
Cjnj tihe vjetrize, ù ovoj Dubravi
Pârscjatsu poceli pò ljstju ſelenu
ſovuchi dan bjeli, i zorru rumenu.
O ſvjesdo, najdraſci od Nebba uresu,
Ukaſcse, ukaſci, raskosee tvê ghdjesu?
ſcjudjena Danize, objavse, objavi
I ſvjeri, i Ptizze, svakite glas slavi.
Svè tê occi gledaju, i sârzà sva hlipe
Danas svieh obsiaju, svjetlosti tvê lipe.
Danam prjie svane dân blaghi, dan svetcjani,
I ſejudjen, i cekan ù ovèj svôj strâni:
Objavi, Danize, jasni ſrâk objavi,
Cinj tihe vjetrize, ù ovoj Dubravi
Pârscjatsu poceli pò listju selenu,
ſovuchi dan bjeli, i zorru rumenu
Rad. Ovò dàn-je, ki dohodi
Jednom nami nà godiscte,
U kî slatkoj mji slobodi
Cinimo ovdi svetiliscte
Slatkoj slobodi, i od cjasti.
I od uresa vjekovita,

U koj niccè, i ſrasti
Dubrava ovà plemenita.
Sastajese zjechja tega
Skupp od Vilâ, i Pastjerâ,
I ſà od svijeh najljepscega
Najljepſcjase od gnjh vjerà.
Vjeràjuse, i jedine
Dva najliepſcja, kise ſcèlè,
I od pijra goſbe cinè
Obilnese, i vesele.
Sku. Objavi, Danize, ah vechje objavì
ſcjudjeno tvê lize ù ovoj Dubravi,
Livadesu uſeli odjechju ſelenu,
Dà obuku dan bjeli, i zorru rumenu.
Rad. Pod svîroku Ovcjar mladi
Danaskàse glasi svuda,
Resech zvjetkom nà livadi
Krotkom staddu Cêla rùda;
Danas ljepe Pastjerize
S' vjenzom krunè ſlatne vlâse,
Pò Dubravah ter slavize
Bûde ù slatke pojuch glàse.
S' dobrom kòbi nà dan ovj
Teſcjak ſà tègh dà ne ubiti
Popjevajuch ſà volovj
Tescko rallo zvietjem kiti;
Danaskase tanzi staju,
Dànas pojù slatke pjesni,
I raſlike ighre igraju
U radosti, i gljuveſni.

Sku. Objavi, Danize, dragh pogled objavi,
Etto zti zvjetize po ovoj Dubravi;
Tu miris ki djeli, na bùsku ſelenu
Uſdisce dan bjeli, i zorzu rumenu.
Rad. Alli sunzem iſ istoci
Dubrava ovà ne svaniva,
O Dubravko ljepa iſ occi
Tvoijeh, nami bio dan sjiva.
Tvû ljepotu od svjieh viscju
Svi Pastjeri dà prje vidè
ſcjùde, ſcelè, i uſdiscju,
I svudate slidom slide.
Tim svi danas doletjetchje,
Gdj tvâ siaju sunzem liza,
Jeda kòmu s' blaghe srechje
Budesc draga Vjereniza:
Dochje dà gôrk' trûd rasladi
Kon uresa tvôga slavna
I Miljenko Pastjer mladi,
Kìte verno slusci odavna.
Dva mila ovà, ò gljubavi
Tvâ sjedini slatka silla
Nà dan ovi ú ki slavi
Slobòdàse nascja milla.
ſdruſc' s' Miljenkom ti Pastirom
Ljepu Dubravku, i ghiſdavu,
I obeseli srechnjem pirom
Nas, i nascju svù Dubravu.
Sku. Objavi, Danize, ljep ures, objavi,
Probudi slavize ù ovoj dubravi.

U ſciuber' vesseli pò dubju ſelenu,
Dà poju dan bjeli, i zorru rumenu.
Rad. Alli, druſcho nekà cjutje
Sad veseglje sasvieh stranâ,
Pogh-te oglasit osvanutje
Svud ovega blaga dana.
Svudse glâsi, i navjesti
Dà prje neggo sunze ſaghje,
Svak nà ovemu ovdi mjesti
Nà opchjenùse skuppu naghje;
A ù tò jachju poch spraviti
Svetiliscte, i sva ina
Dostôjonose cim slaviti
Danascgnàchje svetkovina.

SKAſAGNE DRUGO.

RADMIO, *i* RIBBAR.

Rib. Cestiti Pastjeru, ti pjevat pòdrani,
Er vodisc ù miru pokojan tvoje dni,
Uſſagna, jaoh, a mâ nesrechja nestjecce,
Pobjeguch iſ domma, tukuchse dalecce.
Rad. Kogodsi nè zvili, ni tvoijem nesrechjam
Kobi dan veseli kjie, srechjan svjima nàm',
Ghiſdava sloboda vârh svèga najdraſcja,
Kojunam Bogh podà nasc pokoj uſmnaſcja;
Nù akosi ti Ribbar kô kaſce vas cin tvoj,
Kojati cini stvar k' Dubravi doch ovoj?
Rib. ſà shranit staros mû, i odahnut beſ sille
U ghnjeſdu slatkomu slobode primille,

Primorja nascja svà ù niscta silla ſbji.
  Dubrava sama ovà vladase pò sebbi.

. . . .

. . . .

Ovdi ojut ſle ſvieri, nè moga glâsa nji,
  Negh seto sam ſcjuberi tih slavich nà grani

. . . .

. . . .

Ovdi nije siròte kû silla potiscte,
  Nitse bòji sramòte koju sam nè iscte.

. . . .

. . . .

U mjestie ovemu slobode cestit dâr;
  Svak sebbi, i svèmu svomuje Gospodar.

. . . .

. . . .

Duscja, i cjâs ovuda nè ide ſà platom,
  Nè mjerrè ù suda priteſcju pod ſlatom:

. . . .

. . . .

Vârsta ovdi svakoja ù cjasnoj ſabavi
  Sred mirna pokoja veselo boravi:
Tjem tescko nàm svijme, i lelle vârh svèga,
  Pod jarmom tesckime gospostva tughjega,
A blago svim vammi kî oncjas s'poroda
  Slobodni, i sami sebiste gospoda,
Da uſdarſci viscgna vlas ù bitju vàs tomù:
  A tkò iscte ſlò nà vas ſlò nascjo nà domu.
Rad. Tisi doch mudro obrò prjateglju pod sienni
  Od mjesti gdi dobro gostisu primjeni,

Jer od kad najprije niccè ovà Dubrava,
I od kadse obstrjè slobodnjem plotom svà
Vjerra ù gnoj krèpak stân naghje, i stecè,
S'kòmje svàk slobodan, od sille najprecè.
Tim goste kad srechja dònjetè Priategljа
U ovi dan najvechja kadnamsu veseglja;
Pastjeri kad hode ù skuppu opchjenu
Prisladke slobode slaviti spomenu,
Najljepsci kad Pastir, s'najliepscjom od vilà
ſdruſcise, i nà Pir druscbaim grè milla;
Tanzise hittaju, i poju tuj pjesni,
I igrè igraju raſlike s' gljuveſni:
Tim slidme Prjateglju, er bih ja uſeo
U opchjenu veseglju dassi i ti vesseo.
Rib. Vjeran drugh bitchju tvôj jedda i ja ù môm
trudu
Dragh pokoj ù vascioj slobodi nach budu.
O Dubravo slavna svjima
U uresu slobodnomu,
Ljepatisi mojim occima,
Dragatisi sârzu mômu.
U veseloj ovoj sjenni
Od cestitih tvojih granâ
Provestitje milo menni
Djîo najdrasci moijeh danâ:
Tim raspìnam mreſce moje,
I ù ſavjet vjescjam vârsce
Nà ſeleno dubje tvoje,
Pò kòm blaſi vjetri pârsce.

SKAſAGNE TRECHJE.

Miljenko.

Pò listju poceli pàrscjatsu vjetrizi,
Pò dubju vesseli ſcjubere slavizi,
Romonom kladenzi ſovù ſràk suncjani,
Ishode pod vjenzi segljanke ſ' gorani.
Pastjeri livadom uſ dipli ſacignju
Klikuju ſà staddom lipotu vilignju,
A ljepe svè vile pod sjenzom kraj vodè
Pod pjesni primile tanacze iſvode:
Zoraje, svaniva, alli, jaoh, s' istoci
Menni dan nè sjiva iſ draſjieh josc occî,
Vjetrizi, uſdasi, ſcjubersu tuſcbe mê,
Sùſâse vir glasi romonom groſnjeme
Plac pjesni, a stada, mislisu stravgljene,
Sârdascze livada ù ſcegljah kê ſenè;
Nù beſ mê jedine svitlosti cim stoju,
Nevighju negh tminne, i vjecnu noch moju.
O Dubravko sej Dubrave,
Jasna zorro, svjetli uresu,
Od ljepote tvê ghiſdave
Gdisu rajski ſrâzi gdjesu?
Dan ne svichje moj s' Danize,
Nimi sunze sjià s' Istoci,
Istok celo, bio dan lize,
A mê sunze tvêsu occi.
Da vàs gorrim Dubje pita,
I nà dubju svaku granu,

S'moga oghgnja vjekovita
Kolikratim listje planù?
Jak uʃdarʃci Ptizzu veska,
Kôm tanahni prutse obljepi,
Tako lipòs tvâ Nebeska
Menne kroʃ tvoj urès ljepi.
Ah, ù sârzu jelli tvomu
Kâ spomena od mê virre,
I dà ù mjesti jès ovemu
Jedan ʃâ-te kî umirre?
Alli josc, jaoh, i ù svârsi
Nemilosna môm ʃcivotu
Od kamena kaʃcesc pârsi,
Krjiesc rajsku tvû lipotu?

SKAʃAGNE CETVARTO.

GLJUBMIR, *i* MILIENKO.

Glj. Miljenko kuddà toj tuʃcechi sam hodisc;
Scto uʃrocci nepokoj ù kômse nahodisc?
Ah, dali ʃcjalostan drugh milli moj bitchje
Veseo ù scto dan svakomu osvicchje?
Mil. Gljubmire komuje sughjeno tuʃciti
Neposna, ni ciuje radosti nà svîti.
Ja sluʃcim Gospoghju sletjelu iʃ raja,
Alli ona ʃà moju vik sluʃcbu nehaja.
ʃá onom kâ menni prikaje savisce,
ʃcivot moj stravgljeni uʃdiscjuch, iʃdisce.
Glj. Miljenko, prostimi, ludosje mrjet s'tega
Samismo uʃrok mji svèga ʃla nascega.

Nesvjes-je toj vârla ʃarech-se ù sebbi
Daje ʃcena umârla Boʃciza od Nebbi.
Pastiriza iʃ sela nascega ovoga,
Tebbeje ʃanjèla s' uresa miloga.
Pastjeri, ʃnasc, dà svi, i vile ghiʃdave,
Nà danse kuppè ovj, nà mille ʃabave.
Bichjesc tij, bichje tù Dubravka ghiʃdava
Kroʃ rajsku lipotu kojàte skoncjava,
Veseose ʃatò kaʃci,
ʃnasc obiciaj kâje milla
Pastjer najljepsci, i najdraʃci
Da najliepscju stecce od vilâ.
Tisi ljep, ljepa ona, draga ona, dragh-si ti,
ʃârzavam raʃdiona gljubavchje ʃdrusciti.

Mil. Neszjeni dà sljepe toli occi imam ja,
Dà ures mê ljepe nepoʃnam od raja.
Sunze iʃ gnè sjià occi, a zorra iʃ cela,
Bjeli dan s' Istoci, pogleda vesela,
Tjiem svud noch mârklaje, gdi svjetli ʃrak gledan,
Nije mê vil, kojaje sunze, zorra, i moj dan,
Gljubmire kud ti hoch voddime, s'tobbom grem
Mû ljepu damje moch, prje vidjet negh umrem,

Glj. Dà samnom hod sadà, i vechje spravglia Pir
Od nasciech livadâ najliepsci kò Pastir,
I akò strah doslè imà tvâ mlados, ostavi
Koʃcjutam plassima ù ovoj Dubravi.
Alli smiej, i vechja uffagna prilaga,
Er gljubav, i srechja smione pomaga.

Mil. Tamni strah, jaoh, menne mlaghjahna netiri
Slobodan ù stjene poscjobih sred ʃvirî,
A ne kàonò stân smârknuti,
I od ʃcivota nòch tamnoga
Nà ʃràzjieh rasvanuti
Jedinoga sunza môga.
Glj. Nè vechje naprjeda Miljenko, nù paʃi
ʃ' dragoga pogleda gditi dan iʃlaʃi.
Mil. Svè vidim, ah, sad moj uʃdasce oghgneni
K' moj ʃcegli priliepoj ti vodaz bud' meni;
Pacèsè poteʃci letechi naprjeda,
Ter i gnè uʃceʃci sârdascze od leda;
Nekami vjerruje, dà ù oghgnu gorrim vas,
U sebbi kad ciuje istoga oghgna vlas:
Ah! scivot kije draʃci kadbi ogagn moguch
bil,
Kj duscju mû spravsci uʃcechi, i mû vil'

SKAʃAGNE PETO.

DUBRAVKA, *i Skupp* VILAA.

Dubr. Ljepe vile, drughe moje,
Ettò isteccè zora bjela,
Dan cestiti svannoje,
Naresimo vjenzim cela,
Nakitimo zvjetkom vlase
Skladno ù slatke pojuch glase:
Skupp. Nekà ljepos nami uʃmnascja
Od naprave pomgna mila,

Ti najljepscja, ti najdraſcja
Beſ zvjetasi zvjet od vilâ:
ſènne Trator, i Ruſciza
Sred rajskoga tvoga liza.
Slavizu ù gorri
I ti otvori,
ſcjuber medeni
Ljepe ſeleni,
U glas najvisci
S' nami bighlisci,
Hvalechi slave
Zorre ghiſdave.

Dubr. Zvjetà zvietje pò svè kraje
Jasnis' Istok zvietjem resi,
ſvjeſdam zvietje svud nastaje,
Zora ù zvietju ſgar s' Nebbesi,
Od zvietjanam daſc pròsipa,
Kuppimoga, Druſcbo, lipa.
Svè rumènj, svese bjeli
U raſlikom zvietju sada,
U zvietjuse svè vesseli
Gorra, poglje, i Livada:
Sveje zvietjem prozavtilo,
Od zvietaje dobba milo.

Skupp. Slavizu ù gorri
I ti otvori
ſcjuber medeni
Ljepe ſeleni,
U glas najvisci
S' nami bilighlisci,

Hvalechì slave
Zorrę ghiʃdave.
Dubr. Svjetla i draga sred Istocci
ʃrâk ù zvietju zôra kaʃce,
Nuje ʃrâk ljepsci nasojieh occi
Nà lizu ù nas zvietje draʃce,
Dobiva ures nase veseli
Primaljetje, i dan bjeli.
Ettò iʃà zorre bjele
Sunze svjetgli ʃrâk pomiglja,
Alljie pogled svjetgli velè
Kj mê svjetlo sunze strîglja
Iʃ Istoka od lipotte
S' occij kjieh ʃrâk duscjumi ottè.
Hodmo vechje, drughi mjllì,
Cim nà Istoku sunze sviti,
Lir snjeʃcjani putti bile
U jezeru bjistrù umiti,
Dà od ljeposti ʃrâk jedine
Danaskènam vechma sjine.

SKAʃAGNE SCESTO.

Satir Divjak.

Nè cjuddimse ja gljubavi,
Da nije mala, nè velika,
Kôgà ù ovoj ti Dubravi
Nè uccini gljubovnika.
Gljubovnikse svak spovjeda,
Gljubovnikse svak govori,

I nije tegà tkò s' pogleda
Draga ù oghgnu tvôm ne gorri.
Jer ti vlastim tvôm ganuti
Moguchjàsi svacije chjudi,
I tkò mladte nè ochjuti,
Triebije dà star pak ſaludi.
Tim ja velik darsam stekò
Sctome mlada plâm tvoj ſgrija,
Er pod staros kukurjeko
Gljuvenabih ludoria:
Pacce dârſcim mlad slidìti,
O gljubavi tvê ſabave,
Dà nemoſce bit na sviti
Djello od vechje dike, i slave:
A pameti ſdrave nije
Tkò od tvè vlasti sudi inako,
Er dà tebbe s' gljudim njie,
Vàsbi traghse gljudski smako.
Alli mâ svjes cemu ù duggo
Raſloſcechi rjeci gubi,
Gnjetko jedno, gnjetko drugò,
Svak nà ovemu svjetu gljubi.
Nù kô ù sebbi gljudske chjudi,
I mislisu svè raſlike,
Raſlikesu tako ù gljudi
I gljubavi svekolike.
Tko visoko blepj ſnagne,
Tkò ſlato Indie slidom slidi,
Tkò ſa uſiti na vladagne
Venê, cesnè, gasnè, blidi

Tko ù Gradovieh stat uſciva,
Tko obra ù selieh stagne ſâsè,
Tko putuje, tko pociva:
A tko lovi, à tko pase.
Gnjeko zârnu ſemglju têſci
Gnjeko signe morre brodi,
Nà onose svak poteſci
Nà scto gljubav svâga vodi.
O Dubravko ljepscja velè
Od svieh Vilâ ù Dubravvi,
Tebbe misli moje scelê,
Mâse gljubav tobom slavvi:
Ja tvoj slidim ukras mnoghi
ſasve ù Gorrah da imam Ladu,
Alli i ovan vitoroghi
ſà ovzom jednom nè gre ù staddu.
Pò naravi ogagn ſceſce
A ljepota smamglja, i travi:
A bârsctanse gârli, i veſcè
S'dubom svakiem ù Dubravi.
I ako njesam ja tko inni
Tajchje rjeti od gorrana,
Komu ſà ures tvoj jedini
Tichjesc danas bit podana.
Satirichsam cjudno pristò
Stvari ù menni grube nije
A ù jezero bistro, i cisto
Ogledahse mallo prije.
U napravi nie môj varka,
Najljepscisam od mê vârste

ſracna oblicja, cela ſcjarka,
Jake kosti, putti cvârste.
Dva rosc-cichja, kîme krune
U mjestomisu od rudescja,
A pò koſci osctre vune
Od hrabrenstva obigljeſcja.
U mom' sârzu nie strahè,
Mâsu oruſcja rûke golle,
Tiekom stiſcem, sârnem, plahe
Snagom ârvem Lave oholle.

SKAſAGNE SEDMO.

GORSCTAK, *i* DIVIAK *Satiri.*

Gor. Tujlisi Divjacè, kud jutros od menne
Kriuchi iſmace ù gaje ſelene?
Jedatè sràm dà puk smieh tobbom netvori,
Ter sam kò pribjen vuk skitâscse pò gorri.
Tajatje ſaludu cessa nie moch skritti
Po svaciem ja sudu ljepscisam neggo ti.
Div. Ljepsci ti neggo ja, kòjè ti tkò velì,
Dà ljepscja Scjojâ negh Golub pribieli?
Ovaku tko druggu vighje ighdje nakaſan
Pastjera pò lugu nestrasci nà blagh dan.
Gor. Ti strascisc à ja ne s' gârdochje nemille
Od ove strane Pastire, i Vile.
Div. Od ſcenâ ì od gljudi gognensi svuda ti,
A mojû svak ſciudi priaſan imati;
Gor. Pacce kâ od ſcena ù svomu ſcivotu
Nie svà peccena kroſ moju lipotu.

A gljudem svjemsam dragh, i ʃato prie sunza
Joscjutros nà dân blagh ʃaʃvansam ʃa Glunza.
Div. Tebbesu doʃvali ʃa Glunza Pastjeri
Kî neimasc svirali, nì kôse ʃnasc sviri.
Gor. Svirale evo mê, i akochjesc ʃa oklad
Sviriti samnòme, uʃmi î ti tvoju sad.
Div. Svirale nè sviri, ni ù tò dni gubi,
Negh s' glave roghe sdri, ter ù gnè ʃatrubi.
Gor. A s' mjescniz' tvojeh tijh, pisak raszipi,
Ter odsad ù ti mjeh ne pûha negh gnim pij.
Div. O zorri kad moje diplise oglase,
Tih slaviz ʃapoje natjezat scgnimase.
Gor. Pod dubjem ja kada ʃasvirim ù Gaju,
Pastiri, i stadda, s' vesegljem igraju.
Div. Dubravka kâje cjâs, i urês svieh vilâ
Pod dipli mojeh glas, tanejazje vodila.
Gor. Daniza mâ pacce, sunze kîm svichjem ja
Pod ovu mâ ʃacce, sviroku sred dubja.
Div. Pogh' gorsko ʃvjeregne ù gorrah ʃagluscja,
Neskladno sviregnje dasse ovdi nesluscja.
Gor. Vârʃi rjeci, i dava raʃumjet drughi put,
Svirimo obba dva kogaje boglje cjut.
Div. Pocni tij najprie natjezat kîse hoch,
Kî od nas dobie nâ pîrchje Glumaz poch.
I vechja nekati sramota, i sctetta
Uʃmimo pjevati ù pored opeta.

(ovdi svire)

Gor. Nidipli, ni tvoj glas ʃadava strah menni
Ja poceh oncjas time opet iʃmjeni.

Div. Sadà sam iſusti tkò sviri boglje od nas;
Dobitsi pusti, i od Glumza menni cjâs.
Gor. Illitie ù vogli, illi nîe stachjesc tjâ,
Kô Glumaz najbogli doſvansam napir ja.
Div. Tamose it nè mucci, er kò târs raspukla
Svirala tvâ ſûcì, neskladna, i mukla.
Gor. A bûcè tej tvoje mjescnizze kô spilla,
Pò gorrah iſ koje, od vjetar dme silla.
Div. Ah kada nechjesc rôgh dighnuti svârh occi
Pogh svîgno ù bârgljogh, à ovdi nèhrocci.
Gor. A ti kad ſamuko josc njesi potârci
Gubava ſcjabo ù kô, â ovdi nè kvârci.
Div. Smio gljuta prigriſi otrovni jeſik taj
Bogljemse poniſi, à ù nesvjes nerigaj.
Gor. Rigasc tij ſlobni ijed hughi svieh ſcivinâ,
Alli opet ùpored hod samnom ſacina.
Div. Nepjevaj tij negh blej koſe inê ghdje pasu,
Slavizzem gorski jes neskladase ù glasu.
Gor. Ah nutti ù scto uffa zârni vran nesvjesni
Dà bjeloga on kûfa dobitchje ù pjesni.
Div. Raklemi dvje dugne darovâ iſ njedri,
Dâ od occi svjetlieh gne popjevam ſrak vedri.
Gor. Kittumi gneki dan Jabûk dâ Gljubiza,
Dajoj hvalim pram ſlatan, i ures od liza.
Div. Kad moj slatki glâs ſacina
Kako slaviz kise iſvija,
Nàgn doteku iſ planinâ
Hoja, Lero, Dolerija.
Gor. Kad moj jeſik pjesni klikne
Kako staghlich kij ſcjuberi,

Dàmè resi zvietje nikne,
Dàmè cjuju teku ſvieri.

Div. Kukugljava ja dva ghnjeſda
Kîeh pjet narav medno uci,
Hranim ljepoj kôj mâ ſvjeſda
ſà vjecnume slugu odluci.

Gor. Svega ruda jagancichja
Dvie mattere ki posisa,
Pâsem dragòj kôjme srèchja,
Dasam vjecni rob ſapisa.

Div. Rez' kâ ù gorri ſvjer pribiva
Gljudske svjesti, i spoſnagna,
Kàse ù bistroj vodi umiva,
I mjesezu cista klagna.

Gor. Kaſcmi ptiza ono kâje,
Kâ svôj smârti loſci dârva,
I iſ oghgna opet ſciva ustaje,
Perja i krila stjecjuch pârva.

Div. Sad poſnat moſc uprav odluku tvû ludu,
ſasctose s' Lavom mrav ſatjecce ſaludu.

Gor. O ſcjabo s' kriesovi pogh kvârci, i kriescti,
Môije danas pir ovi, ti ſate drughi iscti.

Div. Ovi utecce ja ſnam sctochju:
On nà piru Glumaz buddi,
Ja ſa drugo tamo dochju
Kô mê sarze vechma ſcjudi.
Pobjed mjesti ù ovemu
S' Pastjerimse Vile staju,
I Pastiru najljepscêmu
Vil' najljepscju od svih daju.

Nù prie tega ù jezeru
Vile okùpât svesse hode,
Svaka ſcelech da gnù oberú,
I nevjestom dànas vode.
Namisliosam tim odjechje
Jednoj od gnih skrovno uſeti,
I priobucen tako vèchjè
Jase Vila ljepa rjeti.

SKAſAGNE OSMO.

ſAGORKO, *i* GLJUBDRAGH.

ſag. Poteſcse naprjeda mê staddo poteſci,
Neviddisc ureda ghdje mâ vil' jaoh bjeſci.
Uputise, uputi staddo mê prije,
Negh-ju gàrm ſgusnuti occima moiem skrije.
Toli nech it hârlo, pod stranom a ti ovom
Pusto ostaj, ter gârlo ſajaſi vukovom.
Ustavse kud plaha utjecesc ljepa mâ
Od môga uſdaha kî od oghgna krila ima.
Ja bracce njesam ſvir sârdita ù gorri,
Negh stravgljen mlad Pastir, kî s'occi tvoieh gorrì:
Kî sasvom kriposti dragh ures tvoj slidim,
I od tvoje liposti onughje nevidim.
Glju. Kud sârnesc ſagorko, kudlise poteſcisc,
Kê prispje ſlo gorko od stada scto bjeſcisc?
Ghdjesise ſateko, kêtisu nevoglje,
Locjuti psi mljeko, ovzeti Vuk koglje.

Tvê sjeme pô pustoj gnivise potésa,
  Vinograd leſci tvoj ſapusten beſ rjeſa.
Stadda svieh ovcjarâ pò ſcittu tvôm pâsu,
  Mukkase tvâ hara, i stokka svà rasù.
Tim vratse naſada, ſcenskati lipota
  Kad umresc od glada, nevrati ſcìvota.
Jag. Ne ſalas udiglje, mâje ovo odluka
  Neka iddê staddo ſcglje, i stokka, i mukka.
Jedan sam milostan pogled Vil' ſcjughjene
  Hraniti kripostan ſcivaje svegh mene.
Namjera nù huda namètè donije
  Kud ljepa mâ kudà obrati jaoh dije?
Stranomchju ja svakom tragh slidit Vil' moje,
  A' ti pogh ſtom mrakom, od kuda doghje.
Glju. Ah kako pocce ti naprjeduj, i hodi
  Poſnachjesc mahniti bijes nascto dovodi.

SKAſAGNE DEVETO.

Gljubdragh.

  Ah sad poſnam dà nè vara
U suduse tko govori,
Dà koliko svjetse stara
Tolikoje hughi, i gorri.
  U moje vrjême narav ina
I nauka bjesce od gljudî,
Svèje drugoga sad nacina
Druga dobba, drughe chjudi.
  U dni moje vighjascesè
O koristi ghdi svak radi,

Uſlotrillo sada svèsè,
ſcivu iſpraſne stàri i mladi.
Prîe bjeghjahu svà mjestase
Nascim stadim beſbrojnima,
Sad Dubrava svà nepasè
Scto ù mê dobbà jedan imà.
Pomgna prîe dobra opchjenà
U gnôj vjecnu ſelen goij,
Sad s' nepomstvom porusçena
S' povenutiem listjem stoij.
Ovze voghjahu iſ daleka
S' mekahnjemse runom prije,
Sad meghju nam nîe cjovjeka
Kîse krenut s' mjesta umije.
Prîe od gljudji sej Dubrave
Koraglseje ribò ù morru,
Svaciesu sad ſabave
Kamenitu dubsti gorru.
Prîe kô mrav odasvuda
Svak nossascè sebbi hranu,
Sad ſà neimat mallo truda,
Svak mrê ù lasti gô nà stanu.
Prîe neſnahu pârve Vile
Sctoje svila ù haglini,
Sad odjechje svè od svìle
Nîe segljanke kâ ne cinî.
Prîe pod ruhom priprostime
ſlato od svudnam nà stan pliva:
ſlatno ruho ù ovo vrjeme
Stan svakomu ogoliva.

U mojeje dni letila
Nà krilieh sama ptiza,
ʃà poletjet sadsu krîla
Oko vratâ ù mladizâ.
Noscjahuse opletene
U bio gajtan prîe kosse;
Sad pram ù zklo pletû ʃcene,
A ʃarzaloim glâve nosse.
Prîe bjehu bistri viri
Dà cis ogled svemu daju,
Vilamise sad Pastiri
U ʃatioku ogledaju.
Vladascèsè ù mâ ljetta
Mlados svjettom od starazâ;
Sad cjut mladi nechje svjetta
Ni od istieh gnih otazaa.
Mladôs prîe zich koristi
Svita obhodi cetar dila;
Sad nà jednom ghine mjesti
ʃà stupaijm prizieh Vilâ.
Tim nje cjuddo cim beʃ ʃnagna
Dni ù iʃpraʃnoj lasti traju,
Kô ʃagorko da imagna
S'prizieh Vilâ ostavgljaju.
Alli ù ovemu svemu menni
Pomochje uffat ʃgar s' visine
Na dan ovi posvechjeni
Nascjoj slobodi od starine.

SKAſAGNE DESETO.

JELIENKA *Satiriza.*

Iſ ghlube pustigne satirse moj diſce
Da Vile plemkigne susreta, i stiſce,
A ja ostah sred jama, i dubja divjega,
I mraſna i sama ù gorri beſ gnegà.
Ah sasma nevjeran kùd divjasc divjace,
Moj ſcivot cemeran pò svę dni dà placè:
U Vilah scto vidisc ù ovoj Dubravi
Ter slidom gnih slidisc, à menne ostavj.
Ghiſdave himbeno plemkesu Vile svè
Grabscjasu, i pljeno, ljeposti gnihove.
Beſ svârhe, i kraja, plahesu, i tascte,
Biozim od jajà celase gnih lascte.
A nijeih strah ni sram ſa gadnu napravu,
Mârtacki stavit pram iſ grobba, nà glavu.
Na svjècbju zklo pâle, i mârcè zârnima
Obârve opalè cjaghjami od dima.
Opârhlu, i modru koſcju, usnè gnih blide,
Dô karvie svù odru, dà rumena iſide:
U Bjaku kom klacè, i kartaju obraſe,
Otrovi najace, i ghnusobe ulaſe.
A mastim od cerse daleko nascjaste
Lizaim svudjerse pengaju, i lascte.
Nù maſcju i ljepe naravna bljedila,
I cini gnih ljepe nè narav, negh silla.
A menni mâ ista naravna lipos jes
Naprava pricista, i svjetli dragh ures.

ʃlatni pram od kossî, tih vjetriz kî svudi
Niʃ bjio vrat raʃnosi, tughjemse ne rudi.
Obraʃ moj i celo bistra voda umiva,
A sunze veselo iʃ occi mojieh siva.
Beʃ masti sred liza mlaghjahne ù menne
Rumena ruʃciza, i bjeli Lir ʃenne.
Zârgljeniem ustime ruʃcjaje prilika,
A bjeglje pârsi mê, snjegasu, i mlika,
K'tomuse prilagha josc ʃa stvar najdraʃcju
Mlaghjahna, i naga, svescto imam sve kaʃcju.
Tim vratse tvoj gljubi, divjace nedivjaj,
Vlasctita negubi, â ò tughjem mallo haj.
Od vjetra puʃivi negub s' tvê krivine
ʃa ures laʃcivi ljepotse istine.
Sunzeje s' Nebesi iʃvârsne liposti
ʃasctose neresi, negh svojom svjetlosti.
A cista, i prava lipos mâ sunzem sja,
Er menni naprava i ures svasam ja.
Pochgachju iskatti, ah danas kadasi
Divjace ʃasctò tî oghlase oglasi.

Svârha Pârvoga Cignenja.

CIGNENJE DRUGO.

SKAſAGNE PARVO.

Skupp Pastiraa, Barsctanko, Gljubmir, *i* Tratorko.

Bârs. Liepatje ſaisto obicjaj veoma,
Kôm nasce sej mjesto slavise druſcbo mâ.
U strani dàse ovoj dan s' tanzim provodi
Posvechjen pricistoj Boſcizi slobodi.
Najljepscja od Vilâ druſcise i vjera
ſâ draga i mila vârhu svieh Pastjerâ.
Nesajente da isctom ovase odredi
Spomena s' godisctom svaziem, kâ sljedi.
Nà ſborru Pradjeda od ove Dubrave,
Kad proghje bessjeda dà ovi dan slavè.
Raſumni starzi oni, ù korri Dubovi
Meghju iniem ſakoni ureſasce i ovi.
Dà uſciſce nepristav slobode spomena
U Unuzieh gnih gljubav od dobra opchjena;
I dasse ù miru dni vode sred sklada,
Do cimse Pastiru Gljubi od svê vârste dâ.
Glju. Naredbe spametne, er kako neobicne,
Takosu i sctetne ſcenidbe neslicne.
Pod jaram dobro vik stucitse nemorre
S' juncichjem Vô velik ù pored dà orre.

Nisse muſc i ſcena ugaghja kadsu oba
Raſlika plemena, imagna, i doba.
Ah Bôghte ùkloni, gotovae tù smechja,
Datise ſceni sni od tebbe daê vechja.
Kô dârvo zârv vârti, i griſe, i ije,
Tako onà dò smârti ſcivate sicije.
Na posle svê kuchne mârdise, i gadi,
Samo gnôj dassu gnê naprave tô radi.
Pò skupjeh ſcivote od druſieh spovjeda,
A svoê sramote domachje negleda.
Svè sello ſaglusci s'jeſicna karagna.,
A muſcja ſabusci, i uccini kô pagna.
Nù vechjè scto veglju, pascjù ove smione
Muſcjovom kudjèglju, â oblace gachje one.
Trat. Takoje nù patè, i istjem ſlom bolle
I ſcene udate ſa gljudi ohollè,
Kî sitti pri svomu k' tughjemse propignu,
I dârſce ná domù ſcenu kô robignu.
Pò gaduse i smradu tukuchi skitaju,
A ſà cistu i mladu gljubovzu nehaju.
Nù dà ovdi svârscjuju mallabi ſla bila:
Mesaim rastruju smârdeehja, i ghgnila.
A pak na pecionè mladize gnih Gljubi
Gubba taj prione, kojaih pogubi.
Bârs. I mitismo uſeli govorit ſlo danas,
Kad iscte i ſceli pocjastit pukse vas:
Ter kadse ſacigne, i ù pjesnieh svak hvali,
Tughjesmo mì grigne protresat ustali!
Nume strah dà vechja, neghje ighda bila
Danas kar i smechja nebude od Vilâ.

Er Vilâ mnogoje sred ove Dubrave,
  Ljepese kê broje, i ʃovu ghiʃdavè.
I svaka uʃmnaʃcja svê dike jedine,
  I zjeni daè draʃcja, i ljepscja neg' svè inê.
Tim têʃcjak nàsc trud tajchje uʃet, vidim ja,
  Tko cinit ima sud, kojaje najljepscja.
Trat. Tac daje pomgna mâ suditi tô danas
  Nemiran veoma, i smeten biobih vas.
U skuppu od Vilâ toliko ghiʃdavîeh
  Rjet jedna dâe millâ, i draʃcja odasvieh.
ʃà od jedne dobiti priàʃan s' te hvale,
  Sasviemse svaditi, svè iʃgubit ostale.
Nikako pamet nî od mudra cjovjeka;
  A Boghte ukloni od ʃcenskieh jeʃikâ.
Glju. Kòe nâ tò obran, ti nekase tim brine;
  Hodmo mij iskati ostale druʃcine.

SKAʃAGNE DRUGO.

Vuk *Satir.*

Tebi ù dar, i nà cjâs ʃagorko svè Vile:
  Ovzesu svà mâ cjâs ovako pretile.
Pò vodah, i gorrah ovako tezi ti,
  A od stada nejmaj strah jachjut-ga cjuvati.
Tko ono, tko ovo, nastoi svak ʃâse,
  A svak sctoje osnovo iʃatkat uʃdase:
A moj glad ovi dan krâghjomse utjescja,
  Lupèʃcsam iʃvârstan, iʃvârsna iʃjescja.
Kuppese svatovi, spravgljase nevjesta,
  Pirse od svud gotovi najliepsci od mjesta.

Kad tamò poghje svak, pômoch pèch, i varit,
Nekaje meni pak nà pusto udarit.
Biobi grjeh kad gosti svakse ini, i sctuje,
Dà târbuh moj posti, i praʃan gladuje.
ʃaludu ovi dan slobodi svechjen nî,
Negh daje svak slobodan scto hochje dà cini.
Ni narav ʃaludu rukemi ove dâ,
Negh gnima dà budu pomochse ja sada.
Gnjekase besjeda gnjekoga, i danas
Vjeka josc spovjeda, kî od ʃlata bjesce vas.
Nà svjetu svesctoje, tad stasce opchjeno,
Josc moje, i tvoje nè bjesce roghjeno.
Granizese od gljudi nebjehu ʃabile,
Ni mjerrom sve svud otiselo nà dile.
Bliʃu tjeh vremenâ davgnijeh od ʃlata
Gorra ù nas kamenà hragnasce Bârgata.
Gorra kâ tada svà ù dubju veliku
Gustase dubrava vighjasce putniku.
Bârgat kî stanova ù gorskoj Dubravi
ʃakona zich nova, staroga neostavj.
Kaʃati pace uʃè, dà gljudi pò svjetu
Raʃdjelit njesuse moghlimu ù sctettu.
Tim erse poteʃcja, i kò ja svud bârʃ bij,
Slovuchja lupeʃcja ime, i glàs on dobij:
A Gorri ù koj stà, i kâje vârhu nas
Od Bârgata istoga Bârgatje ime i danas.
Od Bârgata ovoga kije krasti svud iscjo,
Pocetak od moga tragaje iʃiscjo.
I Djedù slobodnom unuksam slobodni,
Vodechi ù rodnom Bârgatu ʃlatne dni.

Tkì nejma nì gnive, nì vârta, nì stada,
Dà tughiem neſcivè umrobi od glada.
Ja plješim, laſim, i ulagam svud ruke
Obilnos ghdi paſim od stokke, i mukke.
Uhodim, i preſcim pò pascjah imagna
I nad sviem lupeſcim imam cjâs od ſnagna.
Nù tkose hitrosti môm stavglja nie toga,
Er cjastim, i gostim, i citam svakoga.

SKAſAGNE TRECHJE.

Stojna, *i* Vuk *Satir.*

Stoj. Tughiemse nè hrani dajmi ovzu lupeſcju
Prije neghte segljani ubite, i sveſcju.
Dalise tì krasti beſ straha postavj,
Kad blagh dan svak cjasti ù ovoj Dubravi.
Pace sam nà ſlo bârſ uhodisc livade,
Bârſce tû ovzu vârſ, kojumi ukrade.
Vuk. Stan, ſcenno kud sârtisc nepoſnase kosam ja,
Prije negse upârtisc ù ſlo tvê ighi tja.
Lupeſcja koga tij ù menni ughleda
Beſ smechje vegljuti ohajmese ureda.
Er dà ſnasc ù sebbi kojaje mâ silla,
I ovzu i svèbbi staddomi pustila.
Stoj. Ja sillu svù tvoju neszjenim ni pera,
Ovzumi daj moju, kletati namjera.
Vuk. Nepoſnasc joscme tij planinski Boghsam Pan,
Iſ Gorrâ kì iſiti htjeh ovi nà blagh dan.
Stoj. Arghjasi, i vedasc Satir Vuk tisi oni
Od vuka hughj dvasc, kad ovzu mû ponj.

Vuk. Satirsam ljep, i dragh, mêse imè svud slavi:
Stoj. Satirsi zârni vragh, i s' roſima nà glavi.
Vuk. U mjesti ovèmu mennisè spràvila
Kako najljepscèmu, najljèpsoja od Vilâ.
Stoj. U mjestichje ovemu bit tebbi dò malla,
Kako najvechjemu lupeſcju vjescjala.
Vuk. Akotise ù kosse mâ rùka uplettè,
Poſnachjesc scto nosse tej rjeci proklete.
Stoj. Koſju ako tù bradu raſmârscjat ja poceh,
Poſnachjesc kô staddu tughjemte nossi grjeh.
Vuk. Da ceka nebjeſci
Stoj. Nebjeſci ceka tì.
Vuk. Ajmeh nè potèſci.
Stoj. Dà pusctam pusti tì.
Vuk. Ja pusctam, (*Stoj.*) etto i ja jelli dje kò pomoſi:
Menni ovza, à tvoja tebbi brada, i roſi.
Vuk. Ustavse ah kudà s' ovzom tòm udarj,
Ah ſcenno prihuda, vârlotmè privarj.
Strukkati prokleta, i imâgne ostâlo,
Svètise prije ljeta od Vuka poklalo.
Kuchjatse prosjela, traghtise smakò vas,
Ni pila, nì jella kô nechju ja danas.
Vaj neſnam sctochju sad, kudlibih otiscjo,
Vechjemie mârtvi glâd dò nossa uſiscjo.
Ah jelli dami duh susrete kogodi!
Od glâda iſdahnuh, ſcivotmi iſhodi.
O smârti mahnita, sctome njes' satârla,
I pjanna, i sitta nà goſbi dò gârla.
Kâtichje hvala bit jednoga divjacna
Satira pogubit, i ſcedna, i lacna.

SKAſAGNE CETVARTO.

Gorsctak, *i* Vuk *Satir.*

Gor. Scto placcesc vukoje, kêteje ſlo smelo
Danaska kad stoje svi gljudi veselo?
Dobresi tij voglje, i vaſda sitt, i pjan,
Kêtisu nevoglje prispjele nà blagh dan.
Od kôga ſla silla takote oborj
Jeda kâ od Vilà, i tebbe sad morì.
Vuk. Iſ ghladna târbuha k' vilami nîe puta,
Beſ vina, i kruha, gljubavje smârſnuta.
Od golieh sctochje nas, i uboſieh gospoghje?
ſnasc gollu kôs nì pàs nechje dà ogloghje.
Gor. Ubosctvo nè diſce dà njesmo mî draſi
Vilami, nà bliſce, kô jazi ù snaſi.
Vuk. Kâ snaga moſce odi i menni bit sadà,
Ghdimi duh odhodi, i umirem od glada.
Gor. Ti ſcivesc dà ijesc, i pijesc nà sviti,
Ni moſcesc, ni umjesc ò drugom' misliti.
Vuk. Dà kaſcmi kad ijo, i pijo tì nebi,
Kakobi ſcivijo priateglju ù sebbi.
Gor. Nè ſcivem kô tî ja jestojzi, i pichju,
Negh ljepoj, kôj moja svà litta sluſcitchju.
Vuk. A ja vàs ſcivot moj hranim najmilij
Pecenizi ugodnoj, i draghoj buklij.
Gor. Dà jednom poſnasc tij ù tvômu ſcivotu
Kâje radôs sluſciti vilignù ljèpotu,
Rekobi, i ù svjesti ovako odlucil,
Nitchju pitt, nì jesti, negh sluſcit ljepe Vil.

Vuk. Dà poſnasc tì jednom koisu tô jaddi,
I s' gladnom, i ſcednom govorit cegljadi.
Illibise ohajò, i od menne htijo otit,
Illibi nach hajò sctochjemo jesti, i pitt.
Gor. Nemojse tì starat glùmazsam nà pir ſvàn,
Hoch bûbagn udarat, tèrchjesc bit sit, i pjan.
Vuk. Sârzemi ighra svè, i stupaj sam tece
Nà slatke ſabave ghdise vari, i pece.
Ah tvoja blaſcena Gorsctance namjera,
Mârtvame spomena uſkârsnu od pira.
Peceniza, ah paccè mê sârze peceno
Ghdi ù slatki sôk tece, i gorri gljuveno.
Ghdime josc svè cèka mê dobro uſdano
Jaloviza od mljeka varena snjeſcjano.
Ghdi ſcjarka kapgliza groſnika vesela
Kaſcemi svâ liza rumena, i bjela.
Kapgliza od vina, koga urês priljepi
Igrajuch ſacina hod brace duscjo pij.
ſcivotù cestitì ah koja vechjà slàs
Moſce bit, negh pitti, i jestì nà svàkcjas.
Gorsctace ù sello ghdje taj pir, hodmo nâgn.
Ti glumaz veselo, à jachju bit bubagn.

SKAſAGNE PETO.

Miljenko, *i* Pelinka.

Mil. Dubravko ghiſdava, nà ures rajski tvoj
Od gorskieh Dubravâ nie slicno ime toj.
Gustinom od granâ dubrava ſakriva,
Dà ſrakka suncjana travu, i zvit neobsiva.

Iʃ svjetlieh tvoîeh occi nà dragom tvom lizu
Dva sunza s'istoci, goje rajsku ruʃcizu.
Sred dubrav' mâ ljepa imaju stan svudi
ʃmie punne nalipa, ʃvjeri iskot vas hudi.
Sred tvôga pogbleda, i sârza sviem blaga
Gljubav stan svoj gleda, i milos pridraga.
Dubravi ures vas, prolitgne ʃeleni
Trè sjever, hara mraʃ, tlacci led studeni.
Kakvasi tij sada, takachjesc vaʃda bit
Vikubo neopada, liposti rajske zvit.
Pel. Skladnesu rjeci toj, i ʃaisto velike
Dubravzi tvôj ljepoj, i slavè, i dike.
Nù Vile sadagne rjecimse nè pasu,
Vèchje ù stvoru, à i magne tjelabihte ù glasu.
Nù pri negh nà ino ja budem s'tobom doch,
Kaʃcmi svè istino, akochjesc moju pomoch.
Jesili koi dan gljuvenom ù oghgnu
Uʃdâho ʃcjalostan paʃechi pomno gnû?
Mil. Akò uʃdah moch, i glâs ʃcegljè mè nèobjavi,
Uʃceʃcen dasam vas ù ʃcivoj ʃceravi.
I ako josc plama nevighje ù menni,
Tere mâ Vil sama, dà gorrim, neszjeni.
Pogledaj sred cela mê sârze spârʃceno
Od suha pepela ù prahu satreno.
Vigh' lughe, dubrave, i poglja, i gorre,
Vechje ghdi etto svè ù oghgnu môm' gorè.
Jeli ovo rezi tî scto ʃnà lis, i kami
Kladence kî uʃrasti moijema suʃami.
Kroʃ romon kaʃcjuch tvoj ʃcjughjenoj moj dusci
Kakote ogagn moj cestokrat prisusci.

Pel. Dà rezi bjli kad da gnôjsi ostavi
Dâr koi ù ſaklad od tvoje gljubavi.
Mil. Opakje nacin svim koîme ucisc tij,
Nedaj Bôgh ſ' darovim k' Dubravzi hoditi.
Szienit Vil ghiſdavu ſà ſcennu lakomu
Ja nechju mudros tvû posluscjat ù tomù.
K' sârzima cjasnimi nîe trjebi s' darom it,
Ako ù vik prid gnimi omraſe nêch dobit.
Pel. Varascse, beſ mite sveje toj inako,
Darovi ſamite Nebbesa, i Pakô;
Darovomse vlada svjet na vogli i sudi,
Dar pravi moſce rjet Gosparse od gljudi.
Gljuvena darje stril, kà ſgaghja, i sillî
Nà gljubav svaku Vil, potomse k' gnôj strili.
Milisav raſumni ſnasc scto ono vegljâsce
Dà ú stare joscte dni kad ſlatni vik bijâsce.
Kad gljubgljen svak gljubi, nì ù tô ima sram,
Ter jeſik sârzu bij, i ustom jedan sam.
Tad bjesce svaki dan gljuvenieh od ſcennâ
Daj, daruj, taj pjesan ſacinat opchjena.
Mil. Cjudnesu nad svè inè kê kaſcesc rjeci tè.
Pel. Allisu istine, ù raſlogh occite.
Cjuj inò, skup broji cjovjekse mnogo tì,
U gljubav svu koij, toliko iſtrati.
Rjeci, uſdah, moljegnja ſaludnieh stupajâ,
Pogleda, zvigljenja, jauka, i vaja:
I k' temu pristavi laſcivieh kletavà,
Od svoje gljubavi cim bigljegh on dava.
Prij nego voglju svû prighnuti uſbudê,
Jaghnizu mârscjavu, darovat da budê.

Rad cessa buduch svè laſc inô, i privar,
Gljubavi gnegove svjedokje pravi dar;
I ſato samomu svaka Vil vjeruje
Gljubovniku onomu, kojoj daruje.
Mil. Kako jaoh moſce bit, dà vlast dar ima tû
Mê Vile pridobit ponosnu lipotu.
Ettose vaskolik pò svojoj vogli sam,
Nà sluſcbu gnê ù vik veselo darivam.
Pel. Miljenko darje ovi, oni dar blaſceni,
Kî lasno cinè svi vaſda krat gljuveni.
Nije trjebi tô ſagne, ſà tebbe tise hran,
Dar cini tvoj magne, à vechjë ugodan.
Nusse uſdaj, er kratit, nechjuse hàrlo poch
Dubravku obratit nà gljubav tvoju moch.
Cinitchju dà blagu uſcivasc, i millu
Ljepotu pridragu ſcjudienu tvû Vilu.
Mil. Pogh, ù druſcbi ovi moij
Svudti uſdasi bili oghgneni,
I samase jaoh spomeni
Dami ù tebbi ſcivot stoij.

SKAſAGNE SCESTO.

Divjak *Satir ù haglini od Vile priobucen.*

Tkoje taj kò sad rjet nechje,
Zjech uresa draga, i milla,
Dà jà Satir njesam vechje,
Negh najljepscja od svjeh Vilâ.
Dubjese ovo, ptize, i ſvjeri
Môm ljepotom snebivaju

I Gorani, i Pastiri
I sljedeme, i gledaju.
Od kladenaz' bistrih predam
Zich napravà kême rese,
Dà akose ghdi ogledam
Mâ slikamè neʃanese.
Pristaviosam tughje kosse,
I opleo ù, zklo prame,
I obuko ruho nà mè,
Kô najljepsce Vile nose.
Putt snjeʃcjana nekâe menni,
Vas-se iʃmaʃah klakom bielim,
A dasse obraʃ moj rumeni
Namaʃahse murvam ʃrelim.
ʃà ozârgljenit usti moje
Krjescjamsamih obljepîo,
I haglinom svjetlom, sctoje
Koʃce ù menni, svesam skrîo.
Samo branduse, i pârhala
Niʃ celo iniem Vilam visè,
A ùʃ glavu s'cela oʃdala
Roso-cichise moji vijse.
Nù pod kosse ako mnoʃi
Lasno roghe skrit umiju,
ʃascto ì ovi moji roʃi
Kosamise nepokriju.
Sasvom mochi, i kreposti
Uvlacihîh, krìh svudire,
Nù svakako pravi, i prosti
Iʃ pramami josctè vijre.

Alli od gljudij, i od ʃcenâ
Vighjetsu oni nà môj glavi,
Kô dvâ dubka usaghjena
ʃlatnieh kosâ ù Dubravi.
Tim pohugljen bit nikako
S' tegas' ures moj neboij,
Kòje kô ja ljep ovakò
Svaka ṡtvarmu dobro stoij.
U ovoj slavvi, ù ovoj dizi
Veseo idem nà mû srechju,
Nù i od Vile ù prilizi
Hrabren junak djellim bichju.
Ah dà kako Satiriza
Mâ sumgniva divja lada
Moʃce naʃret moja liza
U prilizi ovoj sada.

SKAʃAGNE SEDMO.

ʃAGORKO.

O ljepa, ò huda, kû narav uresi,
Da pokoj od truda sârdaczu môm' jesi.
Etto ja iʃvan svih ljepotom smamgljen tvôm,
Mljeko psim, à ostavih imagne vukovom
Tim gorki, i gljuti ako plac, i vaj moj
Nemoʃce ganuti nà millos ures tvoj:
Ganisè pravoje, veselo, i raddo
Nesrechno nà moje, i pusto daj staddo.

U gorkom' mukagnu, kojete svegh moli,
Dà ù smârtnom skoncjagnu ʃcivot moj nè bolli.
A dà imà gljudski glas joscbiti iʃreklo
Moj tuʃcni bitak vas, hud nemir prijko ʃlo.

SKAʃAGNE OSMO.

Stojna *s' sinom* ʃagorko, *i* Pastjerichi *mâlî.*

Sto. Jate isctem, i glasim, i ʃovem svudira,
A tise ʃà plasim Vilami otira.
Dubrave prikove od stada nebjeʃci,
Najpretglje ovnove vùkuti lupeʃci.
ʃag. Neka iddu ovnovi, i ovze najboglje,
Stadumè neʃovi, nimje pasti od voglje.
Sto. Nà kîte rasap toj ludjace nosi bjes,
Od Vilâ kâje toj, kojati uʃè svjes.
ʃag. U ovemu ʃnaj mjestu najljepscju Vil' moja
Veceras nevjestu nà stânti vodim ja.
Sto. Nà vratchjesc tî, i tâ nevjesta hoditi,
Kô poce mahnitâ, nemose svighjeti!
ʃag. Ja nemgljah majko mâ, dachjescse ti smesti,
Ertichju sin domma odmjenu dovesti.
Illichjesc, illi nè, podase raʃlogu,
Ovako beʃ ʃcennè jâ stati nemogu.
Sto. Mòʃc derat samohoch ʃà Vilam obuchju,
Meniga nechje doch nevjesta ù kuchju.
Chjudi svjeh sadagnieh nevjestâ vârlesu,
Nemisle nego ò gnih samomu uresu.

Vaſdasu na dvoru à neka stan ghinnê,
ſlu muſcju à gorru svakârvi cjâs cinê.
Scesterè, dedelè, jeſicè, i sjaju,
I drugo nè ſcelê negh daih gledaju.
ſà koris prîoni, à Vile nè dvori,
Pustonam raſgonî staddo Vuk pò gorrì.
ſag. Staddo cjuva, i brani od vucje tî sillè,
Jachju ures iſbrani poch iſkat mê Vile.
Kad iscte svak sebbi dobar târgh s' gljubavi,
I menni jes trjebi cinit soto cine svi.
Sto. Ah ſagorko s' neposluha
Slidi tvoju chjud ſlocestu,
Jachju tebbi nach ocjuha
Prîe negh menni tî nevjestu.
Nù ako ja danas s' mê mille dragosti
Vilami sviem cjàs dobiem s' liposti,
Slikame nè varà, mâ dika nie palla,
Mallosam pristarra, allisam pristalla.
Tvoga od mjesta nù ako najlipscja
Veceras nevjesta uſbudem joscte ja.
Past. 1. Ostaj s' Bogom majko milâ,
Od tebechjemo i mì pochi
ſà ukrasti kôj od Vilâ
Sladak nami zelov mochi.
Past. 2. ſà mòch iſèt mèda, cela
Ja nèhajah dàmè uijè,
I toj nossim ſà cjâs dijè
Mâ Bisèrka s' Drugam sjella.
Past. 3. Stoklasu ovu kû ſrelieh
Naniſosam kupjenizà,

Nosi s' occi veselieh
Ghdi sjà sunze mâ Daniza.
Past. 4. Vrabza ovega kîsç jâvi
S' najdagljega menni pûta,
Miozi dachju kojme ugrabi
Jucer sillom matti iʃ kuta.
Past. 5. Scturka ù ovoj kajpi od ʃcizè
Kî pò svunoch scturi i poje,
Doniosam ja ʃà mojè
Male, kô jâ, Pastjerizè.
Sto. Joscbiste sad i vì brecjadi od sise
Pò ovoj Dubravi ʃà Vilam dighlise.
Past. Namsu draghe ljepe Vile,
Iʃ gnedarnam Dugne daju,
Nà tanzenas vodè milè,
I gnegajuch zelivaju.

SKAʃAGNE DEVETO.

JELJENKA *Satiriza priobucena ù Pastira.*

Ah Plemkigne prike Vile
Traghvam proklet, i namira,
Vimistese ucinile
Priobuchi ù Pastira.
Dà prîe hârba ova jaka
Onoj od vas sârze iʃbine,
S' kê moj ʃcivot beʃ Divjaka
Cesne, i ù mraʃnoj sumgni stine.
O Divjace divje chjudi
Plemenitet' Vile mârʃe,

Lele temu koih ſcjudi,
Terga uſda gnih ſavârſe.
Od bojaſni tisi gnimi,
Erte ſtàrij ſvaka szieni;
A s' rocichi gljuvenimi
Mjesez mladi svudsi menni.
O mlaghjahni moj mjesece
Sìni gljubi tvojoj, sìni,
Kuda ſaghje, ghdi utecè
Dragh pokoju moj jedini.
Scto ughleda, zachja oessa
Vilignatje slika draga,
Beſ naprave, *beſ* uresa
Liepotaje prava naga.
Vedru svjetlos Nebbo odkriva
Beſ odjechje od oblaka,
A ljepotom cistom siva
Beſ naprave ſcenna svaka.
Alli vidim scto gnekada
Bôghnam Lero prorokova,
Promjenila daje sada
Vilam ures Dubrava ova;
Sadbo ù jedno svè mladize
ſà napravu gnih najdraſcju,
Kô divjacne satirize
Dò pupkase golle kaſcju:
Tim daih slidom slide, i ſcelè
Nîe cjuddo divji gljudi,
Odkrivene pârsi bjele
Tko dà gleda, à nè ſcjudi!

Nuchje rûke sad mê ove
Prikjem Vilam ukaſati,
ſ golim pârsim sctoje muſcjove
Gorskjem ſcennam prigrabiti.

Svârha Drugoga Cignenja.

CIGNENJE TRECHJE.

SKAſAGNE PARVO.

Divjak *Satir*, Jeljenka *Satiriza*, *i Skupp*
Pastjiraa.

Div. Vas-sam pribjen joscme tira
Kleta silla pò ovoj strani
Jelli ghdi tko da od Pastirâ
Menne ljepu Vil obrani.
Past. 1 Stighni, sretti, dârſci, uhvati
Nedaj naprjed, nepropusti,
Udri, udri dà pod hati
Gârdi Satir duscju pusti.
Jel. A tkoje ovo ù haglini
Tko od Vile sad protecè,
Ako ſlovam kê necinî,
Nije raſlogh dà ſlo stecè.
Past. 2 Kô necini ſlo, akoje
Ghnusni Satir gârdnijh dilâ
Smîo doch kriuch slikè svoje
Meghju Vile, kako Vila,
I dà iſ prid nas bjeſcjat neusta;
Buduchje oncjàs ſaskocio,
Dubravzibi ljepoj s' ustâ
Zelov sillom ugrabio.

Nù cemachje sád besidè?
Tez'mo ù mjesta ſagnim svaka,
Pò uvodizi dà neide
ſlom Satiru ſloba ovaka.

Sat. I menijhje slidit silla,
Dà scto misle neucine,
ſasve opak nebih htilla
Moj nevjernik da poghine.

SKAſAGNE DRUGO.

Gorsctak *Sàtir.*

Niſ strane, niſ poglje pustiem gorami
Divjacè biſc boglje, i prida nogami.
Beſ smjeha tko paſit sad ludos moſce tvu,
Gârd Satir priobratit ù Vilse ghiſdavu.
I kò Vil ù odjechi sred Vilâ inieh poch,
Dà nitko szjenechi poſnatga nechje moch.
Nesvjesti velike s' uresne htjet sillê,
Satirske prilike priobraſcjat u Vile,
ſamanse cinni svè, i ljepi, i maſce,
Gârdochja s' naprave, gârghjase ukaſce.
Pogljese, Gorra, i Lugh ludosti tvôm cjudi,
Tamascja, smjeh, i rugh osta tij svijeh gljudî.
Nù tako sad plechja vukuchi pribjena,
Sudi sam clą vechja, ljeposje vidjena.
A joscbi ovi dan, kako snjegh od lani,
Dà iſ meghju svjeh jedan Pastir te nè brani.
Sârzete, i snaga ovega odârva
Iſ meghju tojâgâ tesckih, i dârvâ.

Nù neka on huka smjatchju jase, i ʃâgn
Glumazsam à Vuka poslosam pò bubagn.
Nà pirohjemo obba dva, veceras ù sello
Dasse igrà, uʃciva, i stoi veselo.

SKAʃAGNE TRECHJE.

Gljubdragh *Staraz.*

ʃlose tiskat beʃ jakosti
Koje nekrepka, kô ja, stupa,
Jedva iʃvukoh stare kosti,
I iʃkopahse svih iʃ skuppa.
Ah kà cegljad, mnosctvo koje
Sabralose sasvieh stranâ,
I star, i mlad svak doscjoje
Nà slavjegne blaga dana.
Svèsu Vile svì Pastiri,
S' vârstom svakom ʃcenâ, i gljudî,
I Gorani, i Satiri
Doteklisu odasvudi.
Alliseje ozkvârnila
Svetkovina plemenita,
Najliepscjaje dana Vilâ
Najgârghjemu s' tamna mita.
Blaʃcen Pastir ovdi ide,
Kì ʃasljepgljen nebj od ʃlata,
Negh pò cistoj pravdi otide,
Dae ljeposti, ljepos plata.
A oni proklet s' kôga iʃlaʃe
Nà dan blagnam placne kobi,

Tko liposti, lipôs vaſè
A ſà ſlato da gârdobi.
Proklet, i oni tko najprije
ſà iſet ſlato ſemglju iſdube,
Kad zich ſlata najvrjednije
Obicjajse ù nas gube.
Pò ſakonu datse imasce
Ljepa Dubravka, i ghiſdava,
Sred Dubrave komu nasce
U ljepotje prava slava.
Miljenkoje imo milli
Stech Dubravku zich lipotê,
Nusè ukloni ſakon silli,
Gârdju Pastir ſlatom ottê.
Timsu smèchje sârza moga
Dà nà mjestu nebbi ovomu
Tko gârdanu bogatomu
Smjese oprjet zichja togà.
Alli menne vechma smeta
Miljenkova uspomena,
Komuje bila od djèteta
Josc Dubravka narecena.
On gnju ſcjughje, i ona gnega
Okom gleda vaſdan blaſim,
I glas danas pûka svèga
Vjerenizim ſvasce draſim.
Kad iſnenad sasvìeh stranâ
ſacjuh opet ghdi svì glasè,
Dà Dubravka ſà gârdana
Bogatoga vjerilase.

I Miljenko cjù samnome
Tkomu ugrabj Vjerenizu,
I od mukke svenû ù lizu,
I ſamuknu mramorkome.
I od ſcjalosti, i od jadda
Tù stat vechje njesam mogô,
Raſmiscgljajuch nà scto sada
ſlocèstvonas vodi mnogo.
Dà nà blagh dan od slobode
Jes tko ſlatu josc robuje,
I dà silla s' prike ſgoddê
Nad ſakonim gospoduje.
Nù tko tuſcjan ovo iſhodi!
Pò prilizi Miljenkoje,
ſà dubjechju skritse odi
ſà cjut kêsu misli svoje.

SKAſAGNE CETVARTO.

MILJENKO *sam.*

Najljepscjase Vila daje
Najgârghjemu ù prilizi;
Kê uſſagne vechje ostaje
Nami ò verni gljubovnizi?
Gljubav, vjerra, sluſcba, lipos,
I obicjaij, i ſakoni,
Svè bij ſaman, jacju kripos
Gârda ù ſlatu neman donj.
Dalli oh jaoh ſà gârdana
Najgârghjega od Pastjerâ

Mâ Dubravka segaj dana
Najljepscjase Vila vjèrâ.
Mâ Dubravka? kako moja
Akoje drusiem dana sade,
Dà moj scivot, kîu dostoja,
Kô prisjecen dub, jaoh, pade.
Krotku ovcizu mirnu, i blagu
Vuk ù gorre strascni uvucè,
I nije toga, smjègne, i snagu
Tkobi ukaso! jaoh, svi mûce!
Jachju gledat nà mê occi?
Nechju nè, nè raslogh nije
Dà tiga oblak sred istocci
Svjetlo sunze mê prikrîe.
Dà scto cekam, sctoli pasim?
Rasdjegljensam s dragom Vilom
Scto gârdobu neporasim,
Kâm scivot grabi silom.
Prije smârknutja dana ovoga
Dni imaju bit satreni,
Illi moji, ilì onoga
Tko moj scivot grabi menni.

SKASAGNE PETO.

DIVJAK *Satir*, ì JELIENKA *Satiriza*.

Div. Pastiru hvalati, ubjenbih jà bijo,
Nà pomoch damì tì nebudesc prispijo.
Kascimi tvê ime, dati te nesabit,
Erchjuti svè vrieme scivotom dârscjan bit.

ſà sve dà istice okuse môm sade,
  Dà imasc nalice od divje mê Lade.
Jel. Ako imasc kô recce domachju tvû dragu,
  Kud stupaj tvoj tecce ſà vilam polugu?
Div. Chjudina opaka, i gneka pusta bjes,
  Uſroksu dà svaka vilami nossì svjes.
Jel. ſà cjuddo neszienim beſ svjesti cim hodisc,
  Dà tako s' pribjenim kostimse nahodisc.
Napravgljase, i resi, i cinì sve scto hoch,
  Dà Satir ti njesi, koîse skrit nije moch.
Vârſi tja zîch tega neslicne odjechje,
  Satira divjega pitoma Vil nechje.
K' gljubise povrati od kêse odielj,
  Kojate gledati ù slizi tvôj ſceli.
Ohajse od Vilâ, kêtisu s' prikora,
  Gljubovza tvâ milla vapite iſ gorâ.
I josc cjut nech tì glas, nì poſnat lipote,
  A ona bij danas, kojate smârti otte.
Div. Ah gdije daju slidim, gljubi mâ veceras,
  Ja ovdi nevidim druſieh iſvan nas.
Nâ obranu moju bij Pastiru ti jedan,
  Samomu ja tebbi dârſcjansam ovi dan.
Jel. Dà, dà sad iſidet' tvâ Gljubi, bili tij
  Htjo samu gnû sljedjet, Vile ine pustiti?
Div. Vile od sad, pacce sjen mârſechjaje menni gnih,
  Sramotan ja, i bjen danaska s' Vilâ bih.
Ah Lero Leriane veliki Boſce nasc,
  Priko ove kad strane s' vilam menne ugledasc.
Nà vratme niſ stârmu litizu obori,
  ſajas' mnom ù gârmu vucij glad najgorì.

Ah dà sad gljubi mâ iſide odkuda
Onabi bil' sama svà moja raſbluda.
Pastiru kaſcimi tim jedaju ghdi vidi,
Dà hârlo priletim sred klisurà, i hrîdi.
Jel. Nije dalek ovdie gljubovza sad tvoja,
Ruho ovo kê krije tebbi gnû mèchjêm ja.
Div. Scto sad occi mojè paſe
Jeljènka ovo mâje Vila,
Kâ dà menne nèporaſe,
Pastjerome obranila.
A ja ſdiram à nè svlâcîm
Nèprilicnè ovè odjèchjè,
I Vilè i gnih ruha tlacim,
Tebbi samoj vjeran vèchjè.
Nà dalecce, nà dalecce
Pod Bârgatke Vile prike,
Tescko, i lèllê tèmu ù vikè
Tkò ù vrjèmè od vàs nèutècce.
Ah ſà druſih kôchju mochi
Ighda ostavit tvû lipotû?
Ghdi samômsam tvôm pomochi
Moj ſcìvotu ù ſcivòtu.
Timè pèzi, timè vari,
I nà voglju tvoju kuha:
Napravom-me nèprivari
Njedna Vila ljepa ruha.
Dasse ù duscju gnèkè stavè
Vratit tughjè sctoih slavi,
Ostalebi beſ naprave
Kako suh pagn ù Dubravi.

Nù hodmo i mi ghdi svi hode
Od najljepscjeh cjutti vjerra
Nà dan ovi od slobode
ʃahvaliti Bogu Leru.
Kad nas obba svôm kriposti
Vlâs gnegovae slobodila,
Tebbe od moje nevjernosti,
A od prizîeh menne Vilâ.

SKAʃAGNE SCESTO.

Barsctanko, Gljubdragh, i Grasnik.

Bár. Ter vighje tì sada Miljenko ghdi tecce,
Illi inim dà smârt dâ, illi on daje stecce.
Tesckesu pogube, od svudga pritisle,
Nù malli kî gljube scto ima doch misle.
Nije slike ʃaisto gârdoba gârdobi,
Mà ʃlato ono isto, kîem ljepu Vil dobj.
Imachje moch, i vlas toliko veliku
ʃà podat veceras Miljenku smârt priku.
Glju. Raʃbiram i já tô svaki cjàs ù menni,
Dà tû moch ima ʃlato ostajem smeteni.
Ah prikoru dugu tamnilu neʃnagnja
Zich ʃlata drugh, drughu, kô robse dà klagnja.
Bichje od svîeh sughjeno akobi scto odredi
Dà Milienko opchjeno veliejanstvo uvrjedi.
Svacîa tî ruka, bitmuchje ná poraʃ,
Nà smârtgachje od puka osudit svega glas.

Tim gnegovu smârt istinu
Samnom od sad plati, i zvili,
Mislech kako Pastir milì
Zich gârdobe ʃlatne iʃghinu.
O Miljenko vjerenikom
Cim veceras svakte paʃi,
Jaoh s' nehârnom ʃgodom prikom
Nemilate smârt poraʃj.

Glas. Tko ovo sada nepravedno
S' Miljenkove smârti zvjeli,
Kad vaskolik pukse ujedno
S' gnim raduje, i veseli.

Glju. Scto spovjedasc ò Radmile
Pravije uʃrok nami od zvila,
Najgârghjemu s' prike sillè
Najljepscjaje dana Vila.
I Miljenko zichja toga,
Kì Dubravku sam dostoij,
Kô najljepsci mjesta ovoga,
Ak' nije umrò, ʃà umrjet stoij.

Glas. Kij plac, kà smârt? Miljenkoje
ʃdrav, ʃciv, veseo, cestit svime,
Smirioje ʃceglje svoje,
Dubravkaje ljepa s' gnime.
Vjerenikje on iʃbrani
Nà ovi blagh dan ù Dubravi,
Vile, Pastiri, i gorani
Svakga slidi, svakga slavi.

Bâr. On vjerenik Dubravcinje,
Kâse vjerrj ʃà gârdana,

Cjutnam cîni: kî nacinje
Bîo toj ſgoddi segaj dana?
Glas. Od Pastirâ druſcbe nasce
Dò najmagnieh Pastirizâ,
Vjerenikse gârdan ſvasce,
A Dubravka vjereniza.
  I Redovnik bjesce tîma
U Lerovu Zârkvu uljeſò,
Dabi od vjerre maghju gnima
Vjekuvjecni veſ ſaveſo.
  Svetilisцte on najprije
Pò obicjaj davgnoj cini;
Hoja, Lero, Dolerie,
Vapjasce vas puk ini.
  Jagagncichse beſ biljega
U ſceravi ſcivoj spraſcj,
I scto raghja ſemglja od svèga
Prikaſase plod najdraſci.
  Alli nà oghgnu plâm potamnj,
Podnamise tle ustrese,
Zârkva od groma bukom ſamnj,
A stup Lerov ſnojascese.
  Nà ovo cjuddo vas puk stoja
Kô ſapagnen glje pepristа,
Doleria, Lero, i Hoja
ſvat nà pomoch segaj mjesta.
  Nù scto imena od tijeh vechje
Bogovase od nas ſvâhu,
Trescgnê, bukkè, i od smechje
Hughja ſlamegna iſhoghjahu.

Nù cim svacie liza blide,
I svak treptit nepristaje,
Etto Miljenko ù Zàrkvu ide
Iʃvan sebbe kô vas daje.
Nà doscjastje Miljenkovo
Prista trescgna, gromgna umuknu,
Prosvetgljegne ogagn novo
Uʃè, i ù cis plamen buknu.
Bugh raʃvedri Lero sliku,
I dà vidi Mladi, stâri,
I gnê ljepu Gljubovniku
U obras jedan ʃrak udarj.
Svak tô mjê ʃà ʃlamenje,
Dà vlas viscgna tô ucinj,
Dá Miljenko sadruʃcenje
Ljepoj Dubravzi à nè inîj.
Tim vaskolik pukse uʃbunj,
I ʃavapj ù svè glase,
Dasse voglja Boʃcja iʃpunj,
Dò cìm ljepu, ljepa dâse.
Iʃ rukâse tako otte
Gârdanovjeh ljepa Vila,
I dà komu zich lipote
Gnê pristoi ljepôs milà.
Tim Miljenko sad veseli,
I cestiti negh ikada,
Lipos dragu kù svegh ʃcelj
Kad magne uſſa, stecce sada.
Glju. Poʃnam i tô rjetse trjebi
Vârh vladagnâ svjeh nà svitu,

Dà Vladalaz Visegni s' Nebbi
Ima pomgnu potsebbu.
Dasse on danas nè nadklonj
Vârh Dubrave ove nasce,
Potle ighjahu svi ʃakoni,
Slobodase satirasce.
Glas. Alli etto ghdi skace k' nam' kollò satirâ
Poʃnate kubace, i glumze od pirâ.
Nà goʃbe svè nasce onisu sveghj ʃvâni
Er beʃ gnih tamasce, ni smjeha nigdi nî.
Nù vechje svatovi kuppesè nà posplèh,
U svatbu hotè i vi, svesetò ʃnah svèvam rjeh.
Bârsctanko tebbesam pârvjenzom doscjo ʃvat,
A Gljubdragh nad svim nam obrânje stari
svat.

SKAʃAGNE SEDMO.

GOASCTAK, VUK, DIVAK *Satir*, i JELJENKA
Satiriza, i SKUPP *Satirâ*.

Gor. ʃapeklese pecenize
Od druʃcinè bjehu socne,
A tô dasse boglje pine
Kad obilna goʃba pocne.
Dà kad kusoja slad milase
Od jestojske, i od pitja,
Svacije sârze raʃigrase
Chjutech miris draʃci od zvitja.
Dà ʃaʃcjare i obesele,
I lizase, i pogledi,

I da ù smjehu slaghje vele,
I ù radosti svak bessjedi.
Dà raʃlike igre igraju,
I skladnese poju pjesni,
Mladi, i stari uʃcivaju
Sitti, pjanni, i objesni.

Skupp. Igra kollo, skocmo boglje,
Svakse kaʃci dobre voglje,
Nà pir, nà pìr hod svak hârlo,
Spravi târbuh, cisti gârlo.
Dasse ije, dasse pije,
Hoja, Lero, Dolèrije.

Gor. ʃcjarka kapglja dobra vina
Nebbeskaje manna istina,
Sred gljuvena slatka piva
Ces-chje griska, i zeliva.
Nà pir, nà pir dasse ije
Hoja, Lero, Dolerije.

Vuk. Kapun pecen svjetla liza,
I gljuvena Jarebiza,
Kô najljepsci segaj mjesta,
ʃet namisu, i nevjesta.
Nà pir, nà pir dasse ije
Hoja, Lero, Dolerije.

Gor. Ah scto slaghjè moʃce bitti
Neggo jesti svegh, i pitti,
ʃdravje, snaga, ʃcivot, bitje
Jedegneje nami, i pitje.
Dasse ije, dasse pije
Hoja, Lero, Dolerije.

Div. Sveje spravno, sve gotovo,
U cjas dobar veseglje ovo,
Glumce, bubgnu udrì, ghdjeste
Evo ſetta, i Nevjestè,
Dasse uſciva, igra, i smije
Hoja, Lero, Dolerije.

SKAſAGNE OSMO.

MILJENKO, DUBRAVKA, REDOVNIK, *Skupp* PASTIRAA, *i* VILAA.

Skupp. Hod od pira Boſce hodi,
Igre mille s' namì vodì,
ſdruſci, sjedini
Pod pjesni medenè, ove gljuvenè.
Red. Vjerenizi obrani dostojno nad svè inè
Kroſ ures iſbrani, ljepote istine.
Nà ugodan nà skladan veſ slatkì od virrè,
Sloboda nà blagh dan cim skuppj Pastire.
Nebbovam odſgôri vjerru ovu svjedoci,
I vârh vas otvorj od ſvjeſdâ stô occî.
Skladno svì jeſizi sred ove Dubrave,
Dà ù cjasti, i dizi hvalevas, i slave.
Mil. Evo uſame môga dobra,
Evo uſame môga blaga,
Evo ljepa, evo draga,
Kû moj ſcivot sluſcit obra.
Dub. O prislatko, ò jedino
Drago uffagne ſcèglno menni,

O uresu moj gljuveni,
Nochi moje sunze istino.

Skupp Hod od pira Boſce, hodi,
Igre mille s'nami vodi,
ſdruſci, sjedini,
Pod pjesni medenè, ove gljuvenè.

Mil. Etto doghje ſceglno vrjeme
Ljepi raju dusce moje,
Dà snjegh putti rajske tvoje
Gârlim rukam oghgnenjeme.

Dub. Jasam ona kê lipotu
Verno gljubi, dvorno slavi,
O ghiſdava mâ gljubavi,
O jedini moj ſcivotu.

Skupp. Hod od pira Boſce, hodi,
Igre milè s' nami vodi i ost.

Mil. Etto doghje ſcelno vrjeme,
Ljepi raju dusce moje,
Dà snjegh putti rajske tvoje
Gârlim rukam oghgnenjeme.

Dub. Jasam onà kê lipotu
Verno gljubi, dvorno slavi,
O ghisdava mâ gljubavi,
O jedini moj ſcivotu.

Skup. Hod od pira Boſce, hodì,
Igre mille s' nami vodi i ost.

Mil. Obbasmo ù zvit od mladosti,
Hodmo nascto sârza ſcjude,
Nà gljuvene, nà raſblude,
Nà zelove, nà radosti.

Dub. Daj, daj vecbje hodi k' menni,
Nà medene igre hàrli,
Ah zelivaj, millaj, gàrli
Dragh pokoju, moj gljubjeni.
Mil. Cim raskosce tvê raʃbiram,
ʃametase sârze ù lasti.
*Dub.*U tvojojsam doscjo vlasti,
Uʃmi scto hoch beʃ oʃira.
*Skup.*Hod od pira, Boʃce, hodi,
Igre mille s' nami vodi i ost.

SKAʃAGNE DEVETO.

Redovnik *iʃ Zârkve s' inijem* Pastiri.

Red. Pastiri pokli svì, i rjecma, i djelli,
Svasmo vecbje ù zârkvi cignegna dospjelli,
Josc vârscit trjebaje, dasse blagh dan resi,
Scto cinit ostaje pod vedriem Nebbesi.
Iʃ svijeh tîm usti ù skladu jedan glas
Ovako iʃusti, i klikni veceras.
O ljepa, ò draga, ò slatka slobodo,
Dar ù kôm svà blaga Viscgninam Bôghje dô.
Uʃroce istini od nasce sve slave,
Uresu jedini od ove Dubrave.
Svà srebra, svà ʃlata svi gljuski ʃcivoti
Nemogu bit plata tvoj cistoj lipoti.
*Skup.*O ljepa, ò draga, ò slatka slobodo,
Dar ù kôm svà blaga Viscgninam Bôghje dô.
Red. Svak redom dar ovdi, kî ima najdraʃci
Sad nascjoj slobodi cestitoj prikaʃci.

O svjetla Boſcize, etto i ja nà tvû cjâs
Najpârvi sej ptizê pusctavam veceras,
Dà kô one sterû krila
Sad slobodne svud pod Nebbi,
I sloboda prostre millà
Sej Dubrave glâs pò tebbi.
Skup. O ljepa, ò draga, ò slatka slobodo,
Dar ù kom etc.
Mil. Milosna jedina Boſcize svieh stranâ,
Tebbi ù dar maslina od menne podana,
Dà kô ù miru uſ Vil moju
ſcegljegnese mê iſpunni,
Tako vlâs tvâ dà ù pokoju
Cestiemnas vjenzom kruni.
Skup. O ljepa, ò draga, ò slatka slobodo,
Dar ù kom etc.
Dub. Ovi zvit rumeni, i ljepe ruſcize
Primi sad od menne ò ljepa Boſcize,
Dà kô ona zvjetju ostalom,
Sadruſcena ures dava,
Tako slavom tvôm, i hvalom
Daê hvagljena i mâ slava.
O ljepa, ò draga, ò slatka Boſcize,
Dar ù komu etc.
ſig. Slobodo ugodna uſdahe plac, i vaj
Od menne slobodna nà tvû cjâs primit haj,
Dà kôse oni sad od menè
ſajedno s' rikom suſam dijlè,
Dasse odjele i spomenè
Od mê prikè tako Vile.

*Skup.*O ljepa ò draga, ò slatka slobodo etc.
Div. Slobodo odvechje ugodna svakomu,
Primi ove odjechje Vilagne ʃà cjâs mû.
Dà kò s'gnimu svè ludosti
I tasctine ʃdrjeh, i skinuh,
Tako dà opet s'tvom kriposti
Vik ne sveʃcem scto prikinuh.
*Skup.*O ljepa, ò draga, ò slatka slobodo
Dar ù kôm etc.
Jel. Slobodo pogledaj nà menne odiʃgar,
I ovi kus meda htjej primit ʃà dragh dar,
Dà kò sladak beʃ primjese
Medje sobbom pò naravi,
Tako i ljepos dà mâ slavi
Nad svjem kèse tughijem rese.
*Skup.*O ljepa, ò draga, ò slatka slobodo i ost.
Vuk. Slobodo jedina nà tvu cjâs sasma rad
Cjascju ovu jà vina nasluʃcih punnu sad.
Cini kôsi tì utjeka
Dubravi ovoj nà sem sviti,
Da i cjasciza ova od smjeha
Menie ures vjekoviti.
*Skup.*O ljepa, ò draga, ò slatka slobodo i ostal.
Gor. Slobodo ʃà mallu tvoju cjâs neprimi
Ovu mû ʃvirallu skladnu ovdi nad svimi.
Nekà ù vike svi Pastiri,
I svè Vile prighiʃdave
Tanze vode ghdi ona svîri
U dàn ovi sred Dubrave.
*Skup.*O ljepa, ò draga, ò slatka slobodo
Dâr ù kom i ost.

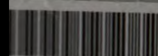
*Pas.*1 Slobodo i ovi koscicich pun kriescjâ
Meghju iniem darovi, od menne iʃmjescja,
A to erchjù ja uffati
Dami od tebbe pomoch dòchjè,
I damechjesc podspet bratti
Dokle uʃraʃtem s' dubja vochjè,
*Pas.*2 Sira ovò sçto matti ruckami jutros dâ,
Slobodo podatti tebichju jà sada,
A to i ja unaprjeda
Neka budem tvòjom vlasti
Sira, Masla, Mljêka, i Meda
Slobodnije majzi krasti.
Skup. O ljepa, ò draga, ò slatka slobodo i ost.
Red. Sad Nebbo uslisci, usliscte Bogovi,
Scto û glas najvisci nadvas moglju ovi.
I tij kâ iʃ rukâ svih primj darove,
Proʃ mâ usta od puka svega cjuj molbe ove.

Etto Vile prighiʃdave,
ʃlatne pramè zvjetkom rese,
A Goranin divij iʃlieʃe
S' vjenzem bornim okò glave.
Etto Pastjer sred livadâ
Pod sviroku pjeva svoju:
Etto ù miru i pokoju
Dva najljepscja gljubav sklada.
Dubrava ova slavna svudi
Opet ʃelen svû primila,
Opetase raʃgoila
U pokoju, kî svak ʃcjudi.

Beſ oblaka ù vedrini
Vârhu gnese Nebbo kaſce,
Tihi vjetriz ù gnoj draſce
Zorne hladke cjutti cini.
Skladni puzi, mirna Selà,
Travna poglja, doba ugodna,
Punne gnive dubja plodna,
Rojne celle, stadda zjela.
Tim pospjescno moij mili,
Kij resite ove strane,
U slobodi slatkoj stane
Cimste ù miru obgljubili.
U jedistvu, ù gljubavi
Neka draſci dan iſlaſi,
Ovdi nascim skladnim glasî,
Slobodase draga slavi.
Skup. O ljepa, ò draga, ò slatka slobodo
Dar ù kom i ost.

SVARHA

PRIKAſAGNA DUBRAVKE.

6188413*